

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Utrùm licitus sit census realis, sive perpetuus, sive temporalis, tam redimibilis, quàm irredimibilism an verò sit ufurarius & illicitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

pensionis ex te alterius percipiendæ sibi emit, pro censu florenti v.g. emendo sibi scapham frumenti, aut quinque florenos in singulos annos solvendos. Subdividitur autem hic confignativus censu primò in realē, qui super re aliqua frugifera constituitur, super agro v.g. horto, domo, &c. Ita ut pensionis solvenda obligatio rai illi, ad quemcunque deum pervenit, adhucrēat; & in personalem, qui super certa persona constituitur, que ratione suæ artis v.g. utilitatem afferit; & in mixtum denique, in quo tam res aliqua, quam persona obligata manet, ita ut censu talis non pereat, alterutro pereunte. Secundò subdividitur in censum perpetuum, & temporalem; ille non finitus per mortrem censuarij, sed transit ad heredes; hic ad certum tantum tempus obligationem suam extendit. Tertiò subdividitur in censum frugitum, ex fructibus solvendum, & in censum pecuniarium, ex pecunia solvendum. Quartò subdividitur in censum irredimibilem, qui ratione partis adjecti ex neutra parte redimi potest; & in censum redimibilem, qui intra certum tempus, vel absolute, si placuerit v.g. venditori, aut emptori, aut utique pro diversitate partis redimi potest.

§. III.

Vtrum licitus sit census realis, sive perpetuus, sive temporalis, tam redimibilis, quam irredimibilis, an vero sit usurarius & illicius?

Respondet primò licitum esse, & nullam usuram includere censum realē, sive perpetuus ille sit, sive temporalis, sive vitalitius, sive aliter redimibilis, si per emptionem & venditio-

nem in re frugifera constitutus sit his & iib⁹ vel pecunia solvendus, non pretium sit justum, tale factur, per vel lege taxatum est, vel concursum approbatum: prout constat ex eis Regimini 1. & 2. de empi. & omni inter communis: Neque enim tractus talis est inuicuum, quod cunque deum apud Germanos vocatur, sed vera emptio & venditio; consequenter sicuti totum substantiam ex re aliena percipiendum enatur & vendere partem fructus & predio alieno, in fructibus, vel in pecunia solvendum, quod sic in contractu casuali reali; & quidem sine expensione illi constitutus sit, sive al censu tempus (quamvis enim si in perpetuum, & ad longum tempus censu conditum & ematur, plurimum lage excedit pensiones solvendas, prout constat positum est, pro jure eas pensiones percipiendi, quia tamen in tal censu ipsa pensiones, quam jus eas percepit emitur v.g. jus autem tale multo precilius & incommode (lape oblonga), consequenter multo minus & minus pretiale, quam pensiones solvit, & non esse inter pretium expostum, & quod aequalitas sufficiens) sive inutilis ille sit, sive redimibilis (cū non sit venditiones cum pacto redimendi in licet) ita tamen ut pro censu unius redimibili (preferenti si pactum vincit rationis in se suscipiat etiam venditio) majus pretium solvi debet, quoniam res su ex parte venditoris tantum redimibili cū in illo casto onus aliquod imponatur venditori speciale (onus feliciter ad plo-

citam emptoris recipendi jus censūs, quod vendidit, reddito pretio, pro illo jure dato, aut onus assecutionis, trāferendo scil. censem, si res censi subjecta calu fortuito pereat, in aliam tem quod utrumque pretio estimabile est. Neque tamen contractus censualis utriusque redimibilis, vel saltem redimibilis ex parte emptoris, tolerari facili debet, ob intentionem usurariam, & pericula usurarum sub tali contrahendī modo sepe latentia, & hinc tam in constitutionibus summorum Pontificum Martini V. & Cal.xti III. quām in constitutione Caroli V. Augustæ in Conciliis Imperialibus anno 1548. edita, contractus tales censuales, quibus conceditur emptori facultas redimendi, prohibiti sunt ex præsumptione usurarum,

§. IV.

An licitus & inslus sit census personalis perpetuus tam irredimibilis, quam redimibilis ex parte solius venditoris?

Quod census personalis non ita possit constitui in persona libera, ut si ea non sit solvendo, creditor possit debitorem vendere, vel servituti subjicere, sicuti praedium vendi potest, & vindicari, certum est, sicut enim homo liber non potest pignori dari cum periculo venditionis. c. 2. de pignori. sic nec potest census, cum tali periculo, in eo constitui. Quod autem licitus & justus sit census personalis, ita ut persona talis & ejus hæredes, si census sit perpetuus, sint obligati, ex laboribus v. g. suis & operis, ad pensionem annuam

solvendam, & censuario jus acquiratur, ad illam pensionem exigendam, sive redimibilis talis contractus sit, sive irreducibilis, consuetudo in multis provincijs recepta probat, & à paritate censūs realis ostenditur. Argumenta in contrarium vide apud Aucto. Metho, soluta, §. 5.

§. VI.

De conditionibus ad contractum censualem requisitis.

De jure naturæ quatuor conditiones requiruntur, ut justus & licitus sit contractus censualis. Primo requiritur, ut in re sufficienter frugifera, vel quæ pro tali habetur, annuus census constituantur, ut suo tempore haberi pension possit, sive deinde in re immobili, sive mobili constituantur, modò usus illius non sit consumptio illius, & separari possit dominium ab usu rei. Secundo requiritur ut justo precio (de lege vel consuetudine taxata, ut dictum, vel si haec non habentur, juxta prudentis arbitrium) census talis vel jus ad pensionem ematur. Tertio requiritur, ut si res, ex qua pension solvit, redditus sit infraquosa v. g. vel omnino perierit sine culpa censistivi, censualista damnum ferat, secluso speciali assecutionis v. g. pacto, cum enim censualista sit dominus juris percipiendi pensionem, sive censem, res autem domino suo pereat, consequenter etiam hoc jus, si pereat, domino, censualista scil. perire debet. Quartu denique de jure naturæ non potest res, censi subiecta, inciso censualista, alle-

Ggg gg 2

nari,